

КВАНТОВ ПРЕХОД

В ИЗПЪЛНЕНИЕ
НА БОЖИЯТА ВОЛЯ Е СИЛАТА
НА ЧОВЕШКАТА ДУША

www.kvantov-prehod.org

излиза 1 път в месеца

**АБОНАМЕНТНАТА
КАМПАНИЯ** за 2019 г.
започна!
За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**
каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **Δ "Доби прес" ЕООД**
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент
за 3 месеца - 3.00 лв.;
за 6 месеца - 6.00 лв.;
за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959
E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

От Редколегията

Предсказания на Ванга за бъдещето на света, според „Ню Йорк Поуст“

Ванга придобива все по голяма популярност в западните медии заради сбъднати предсказания.

Българската пророчица Баба Ванга, наричана „Нострадамус от Балканите“, макар да напусна този свят през 1996 г. на 85-годишна възраст, приживе остави

множество предсказания, които са валидни чак до LI век (51-и), посочва „Ню Йорк Поуст“.

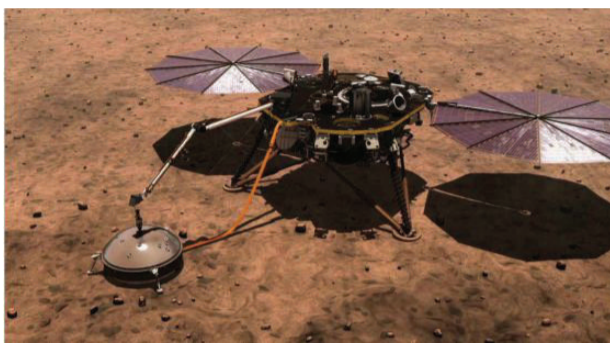
Нейното име се произнася с уважение от астролози и страхопочитание от теоретиците на конспирацията, защото тя единствена успя да предскаже най-драматичните събития на нашето време: терористичните атаки срещу Кулите близнаци в Ню Йорк от 9 септември 2011 г., появата на „Ислямска държава“ и дори „Брекзит“.

Ето някои от най-важните предсказания на Ванга за бъдещето на света:

Марсиански колонии

Между 2170 г. и 2256 г. земните колонии, изградени на Марс, ще укрепнат и ще се сдобият с ядрено оръжие. Марсианските колонизатори ще поискат да станат независими от Земята и със собствено управление.

На стр. 2

InSight на НАСА кацна на Марс

След близо седем месеца пътуване в Космоса и след рисковано прекосяване на атмосферата на червената планета, космическият апарат кацна на повърхността

27 ноември 2018

Шесте минути на тревожно очакване на екипа на НАСА завършиха с радостно облекчение - спускаемият апарат InSight се приземи на повърхността на Червената планета в 21:54 часа българско време и точно там, както бе планирано.

И само минути по-късно, в 22:00 (бълг. вр.) изпрати първата си снимка от повърхността.

«Там е!», заяви Роб Манинг, главен инженер в лабораторията за реактивни двигатели на НАСА (JPL) по време на коментарите на кацането на живо.

На стр. 2

Произходът на Коледа

Мнозина смятат празника за християнски, но истината е по-сложна и интересна

Коледа, Исус и християнството - кога е роден Исус?

В противовес на масовите представи различните елементи от традицията всъщност се простират доста по-назад във времето от две хилядолетия.

На стр. 3

Имам видение за народ с празник в душата, поминък в ръцете и смирение в сърцето

Илия Бешков

На стр. 7

06 Декември 2018
Никулден Никулден
(или Ден на Свети Николай Мирликийски Чудотворец) - празник на всички рибари и моряци (в последно време - и на банкерите).

Бъдни вечер | 24 Декември 2018
Бъдни вечер Бъдни вечер (или, както се нарича още - "Малка Коледа", "Крачун") - един от най-добрите семейни празници, изграден през времето

в свода на българските национални празници. Това вид тържество в навечерието на празника: Бъдни вечер е изцяло посветен на подготовката за големият празник - Рождество Христово, Коледа.

Коледа | 25 Декември 2018
Коледа Рождество Христово, също Коледа, Божик или Божич в България се празнува през първите часове след полунощ. От една къща към друга започват своя поход коледарите, които чакат всички. Това са млади, неженени юноши и момчета на възраст от 12 до 20 години (а понякога и повече). Т

е са облечени в национални носии. Всички те са облечени празнично с накичени с китки калпаци, а в ръцете си носят "шарени тояги". Шарените тояги играят важна роля в обредните танци.

„Там е хоризонтът, синьото небе. Това е част от палубата в предния ляв ъгъл”.

Стационарният апарат за наблюдение на InSight (Interior Exploration using Seismic Investigations, Geodesy and Heat Transport - InSight) сега е разположен на сравнително гладка екваториална равнина, наречена Елизиум Платиния, на около 550 километра от кратера Гейл, където марсоходът Curiosity на НАСА кацна през август 2012 г.

А членовете на екипа на InSight още веднъж въздъхнаха с облекчение, след като днес 03:35, 27 ноември (българско време) научиха, че слънчевите панели на InSight са се разгърнали по план.

InSight има за цел да извърши първото позадълбочено проучване на вътрешността на Марс. Апаратът ще направи това с помощта на гореща сонда и комплект от три сеизмометъра, които ще измерват фините «марсотресения». Членовете на екипа на мисията ще проследят и колебанията на оста на въртене на Марс с помощта на комуникационното оборудване на InSight.

Ако всичко върви добре, за две земни години (една марсианска година) ще се усетят вибрациите под повърхността на планетата, за да отговорят на някои основни въпроси за формирането на скалистите планети, включително нашата собствена.

Но какви са марсианските земетресения и защо ги търсим?

Марсианските, както и земните земетресения, са вибрации, които се движат през плътта на планетата.

Точно като „земетресенията” на Земята, вълните, които ще отчетат уредите, може да помогнат на учените да получат безпрецедентна информация за вътрешността на Марс, от неговата кора до ядрото му.

Но начинът, по който тези трусове се формират на Червената планета, може да бъде фундаментално различен, от този на Земята. И се оказва, че тези различия са начин по-добре да се разбере каква е била ранната Земя.

В по-голямата си част земетресенията на нашата планета се дължат на механиката на тектоничните плочи, като плочите, които образуват външната обвивка на Земята, литосферата, която обикновено е с дебелина около 100 километра и покрива пластичен (частично разтопен) слой, наречен астеносфера. Тези тектонични плочи непрекъснато се движат - приблизително между 5 до 10 сантиметра всяка година, като се блъскат една в друга и се плъзгат една под друга. Понякога, когато една плоча се движи покрай друга, нейният груб ръб се зацепва и спира, докато останалата част от плочата продължава да се движи. Тъй като тази част от плочата е застопорена, тя съхранява енергията, която би използвала обикновено, за да се движи. Тя в крайна сметка догонва останалата част от плочата и освобождавайки цялата енергия като сеизмични вълни - причинявайки трусове, обяснява Американската служба за геоложки проучвания (USGS).

Но Марс няма фрагментирана външна кора, подобна на тази на Земята - тогава защо има земетресения? Оказва се, че други явления могат да причинят тези сеизмични вълни, като например напрежението на леко свиващата се от охлаждането на планетата повърхност, налягането на магмата, притискаща се нагоре към повърхността, или дори метеоритните удари, според НАСА.

Но тези вибрации, в сравнение със земните, са много малки.

„Това, което се опитваме да измерим, са вибрациите, които са толкова малки, от мащаба на атом”, разказва Брус Банерд, главният изследовател на InSight в лабораторията за реактивни двигатели на НАСА.

Трусовете ни разказват какво има под повърхността

Тъй като сеизмичните вълни „пътуват” през вътрешността на планетата, те всъщност съби-

рат информация по пътя”, обяснява Банерд. Различните материали под земята отразяват сеизмичните вълни по различни начини, а от тези разлики учените ще могат да разберат структурата на вътрешността на Марс. „Може да съставим 3D изглед на Марс”, отбелязва Банерд.

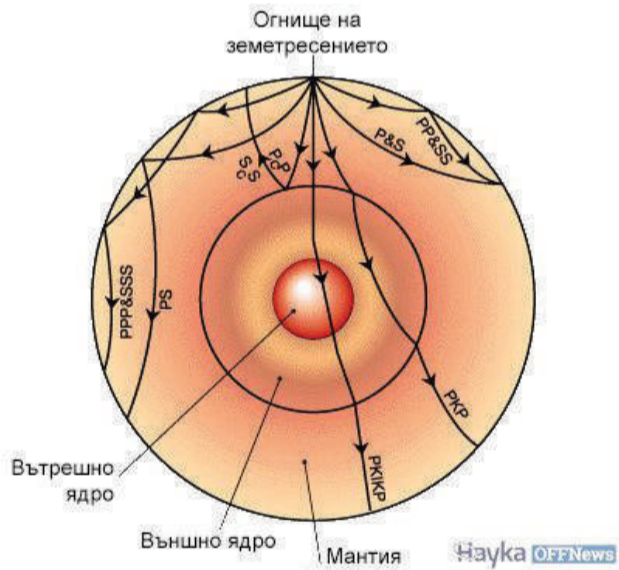
Докато ранната история на Земята е била изтрита от постоянното раздробяване и рециклиране на кората, Марс все още е запазил следи от онова време, според Банерд. „Земята е толкова активна, че доказателствата за всички тези процеси в основата си са изтрита от тектоничните плочи”, коментира изследователят.

Затова наблюдението на сеизмичните вълни в собствената ни планета не ни разказва много за това, как се е формирала. Тъй като всички скалисти планети се оформят по един и същи начин, но после радикално се разминават във външния си вид в продължение на милиарди години, изследването на Марс може да ни разкаже много за това, как се формирала нашата планета, пояснява Банерд.

InSight също така разполага с инструментариум за измерване на температурата на вътрешността на Марс и проследяване на „земетресенията” на северния полюс, за да разкрие вида и размера на металното ядро на планетата, както и как се е образувала и какви промени има в геоложката ѝ история, съобщава НАСА.

Учените от InSight се надяват да запишат стотици хиляди малки марсиански земетресения. Може би InSight ще може да отговори на някои много важни въпроси, като например защо Земята е обитаем рай, а Марс е студена и неплодна скала. Досега научихме много за повърхността на Марс - сега е време да я видим в дълбочина.

източник: nauka.offnews.bg

Предсказания на Ванга за бъдещето на света,

според „Ню Йорк Поуст”

По същото време на нашата планета ще бъде изграден първият автономен подводен град. Отново тогава, в търсене на извънземен живот, ще се натъкнем на „нещо ужасяващо”.

Проблемът с изхранването ще бъде решен

Според Ванга, между 2025 и 2028 година, ще бъде решен проблемът с недостига на храна по света и ще бъде намерено ефикасно решение

за справяне с глада.

Ислямът ще доминира в Европа

Според „Ню Йорк Поуст” Ванга е предрекла, че между 2033 и 2045 г. ще се случат три важни неща:

Ледовете на полярните шапки ще се разтопят и нивото на световния океан ще се вдигне.

Ислямът ще доминира в Европа и мюсюлманите ще бъдат политическия елит.

Световната икономиката ще е във възход.

Комунистите отново на власт

Между 2072 г. и 2086 г. в света ще господства безкласово комунистическо общество. По същото време земната природа ще започне да се възстановява от индустриалното замърсяване.

Пътуване във времето

Между 2262 г. и 2304 г. ще

можем да осъществяваме пътувания във времето. През същия период ще осъществим контакт с извънземни и ще разкрием важни вселенски тайни.

Хората ще напуснат Земята

След 2341 г. серия от природни и причинени от човека катаклизми ще засегнат планетата. До 3797 г. Земята ще стане необитаема и хората ще търсят спасение в друга

слънчева система.

Безсмъртие и връзка с Бог

От 4302 г. до 4674 г. човекът ще достигне до ниво на развитие, в което може да комуникира с Бог. Хората ще открият и тайната на безсмъртието и лек за всички болести. Ще забравят злото и омразата. Броят на хората, които живеят на различни планети, ще е около 340 милиарда.

източник: vesti.bg

Защо 25 декември се налага като дата на Рождество

Докато точната дата на разпятието на Исус Христос - 3 април 33 г., е отдавна изчислена, то денят на раждането му е, меко казано, дискуссионен. Преди всичко възниква въпросът - правилно ли е нашето летоброене, базирано на принципа преди и след Рождество Христово? Ранните християнски учители предлагат произволни дати от календара за Исусовото рождение, без обаче да имат някаква библейска подкрепа за това. Климент посочва 18.11, Хиполит решава, че Христос трябва да е бил роден в сряда. Друг анонимен документ, за който се счита, че е писан в Северна Африка и датира от 243 г. сл. Хр., определя 28 март за рождена дата на Исус.

Според изследване на екип от астрономи Исус Христос е роден през лятото - на 17 юни, а не на 25 декември. Такова предположение изказа преди време екип от астрономи, ръководени от австралиеца Дейв Ренеке.

Според изследователите, появата на Витлеемската звезда, която според Библията се появява при рождението на Исус Христос, се обяснява със "съединяването" на небето на две планети - Венера и Юпитер.

Астрономите успели да изчислят точното време, когато се е наблюдавало това явление. Жителите на Юдея са могли да наблюдават съвпада на планетите на 17 юни точно 2 години преди Христа. Тогава Венера и Юпитер са се намирили една до друга и са били един от най-ярките обекти на небето, коментират изследователите.

Според четиримата евангелисти - Матей, Марк, Лука и Йоан (канонично Евангелие) и множество апокрифи, Исус Христос се е родил във Витлеем, в областта Галилея, в Северна Палестина. Това се е случило по време на управлението на цар Ирод. Лукавият и жесток монарх изклал всички младенци във Витлеем в неуспешен опит да убие новородения Исус. Кървавият акт получава аргументация в едно предсказание, според което Младенец щял да стане цар на евреите, детронирайки цар Ирод.

Ако Христос обаче се е родил при неговото властване, както свидетелства евангелист Матей (Мат., 2:16-18), то той не би могъл да бъде на

33 години в момента на екзекуцията си. Според исторически хроники Ирод Велики не доживява Рождество Христово, защото умира 4 лета преди новата ера. В случай че историята за спасения от кланетата Исус е вярна, то Божият син трябва да е дошъл на този свят поне една-две години преди това. И следователно в деня на своята смърт трябва да е вече към 40-годишен или дори малко повече. Косвено потвърждение на тази версия намираме и в Евангелието от Йоан. Той е описал момент, в който скептични слушатели подхвърлят на Христос: *Нямаш още петдесет години и си видял Авраама?* (Йоан, 8:57). Т.е. според субективната преценка на хората Исус не е бил навършил 50 лета, но определено се доближавал по някои външни белези на старостта, до т. нар. златна възраст.

В Евангелието на Лука (Лук., 2:1-2) Христос е роден по време на преброяването, извършено от римския управител на Сирия, Сулпиций Квириний, извършено по заповед на император Август. Ако Лука е прав, то Божият син е дошъл на Земята поне 10 години след смъртта на жестокия цар Ирод. И в годината на смъртта си трябва да бъде на не повече от 27 години. Защото самото преброяване е проведено през 6-та или 7-ма година след новата ера. Както и да се пресмята, излиза, че годината на Рождество Христово, от което

практически целият днешен свят изчислява времето, не е вярна. Или Христос се е родил при цар Ирод и тогава няма нищо общо с преброяването на Квириний. Или пък, ако е роден по времето на Квириний, то тогава цялата история с избитите от цар Ирод невинни деца увисва.

По-внимателен анализ на Писанието ясно показва, че 25 декември е малко вероятно дата за Христовото рождение. Две са причините за това:

Първо, знаем, че във времето на раждането на Исус овчарите са пазели стадата си навън, на полето (Лука 2:7-8). Овчарите обаче не стоят по полетата през декември, тъй като в Юдея този месец е студен и дъждовен.

Според "Пълна енциклопедия на американски-те празници" описанието на Лука внушава, че Исус може да е бил роден през лятото или ранната есен. Второ, родителите на Исус отиват във Витлеем, за да се регистрират в римското преброяване (Лука 2:1-4). Подобни преброявания не са се провеждали през зимата, когато температурите често падали под нулата и пътищата били трудно проходими. Предприемане на преброяване при такива условия би било в разрез с поставената цел.

Защо все пак 25 декември се налага като дата на Рождество, макар да е почти невероятно да е точната? Според посветени в тайните на битието Христос се „ражда“ на този ден, тъй като датата вече е била известна сред езическите религиозни празници като рожден ден на Слънцето. Именно на днешното Рождество римските legioneri празнували бог Митра.

Всъщност идеята да се празнува Рождество Христово на 25 декември се налага едва през IV век. Цели три века след раждането на Исус никой не е знаел, а и не се е интересувал от точната рождена дата на Месията. Нищо чудно - в древността рождените дни по принцип не са били важни, не са се празнували и никой не се е стараел да ги запомни. Важна е била датата на смъртта.

източник: arhiv.marica.bg

От стр. 1

Произходът на Коледа

Най-ранната история на Коледа се състои от езически (нехристиянски) ритуали за плодovitост и практики, които предшестват Исус с векове. Повечето от традициите, които се свързват с празника, всъщност нямат нищо общо с християнството - включително украсяването на коледни дървета, коледуването и дори раздаването на подаръци.

Но все пак не е ли Коледа времето, през което Исус е роден?

Новият завет не дава конкретна дата или година за неговото рождение. Първата година е определена от Дионисий Екзигус, скитийски монах, който е абат на римски манастир. В римско, предхристиянско време годините са се броели според *ab urbe condita*, или „основаването на града“ (като се има предвид Рим). Рим е основан през 753 г. пр. н.е., така че годината, която считаме за нулева, би била 753 а.у. Но Дионисий Екзигус, използвайки за основа на своите из-

числения римската история, установява, че Исус е роден през 754 а.у. Евангелието от Лука обаче датира раждането по време на живота на Херод, а Херод умира през 750 а.у., или 4 години преди годината, на която Дионисий твърди, че се е случило раждането.

При всички положения е твърде невероятно Исус да се е родил през годината, която считаме за нулева.

Джоузеф Фитзмайър - професор в Католическия университет на Америка, подкрепя тази идея:

„Въпреки че годината на рождението не е известна със сигурност, то не се е случило през 1 г. от новата ера. Християнската ера, за която се предполага, че води началото си от рождението на Исус, се основава на погрешни изчисления от Дионисий Екзигус, направени през 533 г.“

Но какво да кажем за конкретната дата? Ирен (130-202 г.) смята, че зачеването се е случило на 25 март във връзка

със Страстите, като рождението е девет месеца по-късно, на 25 декември. Библията не споменава за датата, но препратките в нея подсказват, че вероятно то не се е случило през зимата. Причината е, че това е датата, на която римляните са празнували зимното слънцестоене.

Римляните и Коледа

Римляните първи въвеждат сатурналиите, които представляват едноседмични празненства, случващи се между 17 и 25 декември.

През този период съдилищата са затворени и римският закон диктува, че никой не може да бъде наказан за увреждане на собственост или нараняване на хора по време на празненствата. Случващото се на тях често включвало насилие, изнасилвания и дори човешки жертвоприношения.

Друга интересна традиция е езическият обичай, познат като коледуване, или пеенето от врата на врата. Докато

богатата част от обществото организираща пирове, победните се събирали и пеели по вратите на различните домове, като хората обикновено им давали храна и (в по-редки случаи) напитки.

Често се е случвало също така хората да се събират на групи и да пеят голи по улиците.

С изминаването на първите няколко века от новата ера християните решават да привлекат повече езичници към религията, които изповядват, и затова опитват да включат по някакъв начин сатурналиите в християнството.

Единственият проблем е, че в тях няма нищо християнско. Поради тази причина се приема единствено тяхната крайна дата - 25 декември.

Тъй като сатурналиите са били централен празник в Древен Рим, е трябвало на датата да се придаде важност - и се решава да се ознаменува като Рождение Христово. Това е хитър политически

ход, който успява да привлече нови последователи към религията.

„За да осигури масово честване на годишнината от рождението на Спасителя, като го поставя на тази важна дата, Църквата тихо се съгласява празникът да се празнува малко или много по традиционния начин“.

Римляни и християни

Ранните християни научават много от римляните. Но римляните всъщност не са изобретили много - те изучават и адаптират наличното в други общества. Ранните християни се опитват да направят същото. Те искат да привлекат колкото може повече хора, но в същото време осъзнават, че хората не се отказват с лека ръка от неща, които са правили с течение на поколения. Затова те се опитват да включат тези езически остатъци в ранната религия.

източник: nauka.offnews.bg

ЗНАКЪТ НА АТЛАНТИТЕ

Желязко Танев, Стара Загора

Енергията, която излъчва амулетът от Атлантида, е положителна и разрежда плътната ниско-честотна енергия на проблемите, като по този начин ги отстранява

Вълните, които „произвеждаха“ тези съоръжения, бяха от „ЖИВИТЕ“ вълни. Нарекох ги живи, защото тези вълни, с които регистрираме живите същества, бяха същите вълни, които „произвеждаха“ и тези съоръжения.

Във физически план увеличаването на АУРАТА освобождава човек от болести и страдание и създава високо енергийно пространство, изпълнено с най-висши вибрации на радост и любов, което може да пречиства, лекува и зарежда всичко наоколо. То буквално ни превръща в господари на живота ни.

Пръстенът на Атлантите е обръч, в който са гравирани серия от геометрични форми. Това са, както следва: 2 триъгълни пирамиди, 6 малки и 3 големи правоъгълника. Пръстенът е открит през 1860 г. в Долината на царете от маркиз Пиер д'Агрейн (египтолог) по време на разкопките в „Долината на Кралете“ около 1860 г. Изработен е преди повече от 4000 години от каменоделец, получил информацията по телекнетичен път по времето на фараон Аменотеп. Открит е в гробницата на Джуа, върховен жрец. По-късно пръстенът е поверен на Хаурд Картер, който го притежава до смъртта си през 1939 г. През 1922 г. той и лорд Карнарвон участвали в разкопки. На 25 ноември същата година те попаднали на запечатана гробница, на чиято врата бил инкрустиран надписът: „Крилете на смъртта ще докоснат този, който някога наруши вечния покой на фараона“. Те игнорирали това предупреждение и двамата влезли в гробницата на Тутанкамон, син на слънцето и господар на двата свята. Те направили едно от най-великите археологически открития в модерния свят. Стените били покрити с очарователни фрески. Открили ковчег от един тон масивно злато; царски трон, покрит със злато; скулптури и несметни богатства.

Малко след това лорд Карнарвон започнал да получава халюцинации. Състоянието му бързо се влошило и той умрял, крещейки името Тутанкамон. Всичките 18 човека, свързани с откритието, до няколко месеца намерили смъртта си. Но това не е всичко. Към жертвите на фараона трябва да се прибавят и други смъртни случаи. Няколко души са умрели, след като за специална експозиция на находките от гробницата са правили манипулации с предмети, използвани приживе от Тутанкамон. Единственият оцелял - Хаурд Картер, копае от началото до края, прави пълна инвентаризация на съкровищата и е бил първият, който влязъл в гробницата да види мумията. За сметка на жертвите на находката, той отнесъл цялата световна слава. Х. Картер умира 17 години по-късно на възраст 66 г. (през 1939 г.). През тези 17 години винаги, когато го питали как е оцелял от проклятието, той отговарял: „Имам амулет, за да ме пази“, но не казал нищо повече. Едва през 1940 г., година след неговата смърт, при разглеждането на личните му вещи, бил намерен документ, в който се споменава кой е амулетът.

Амулетът съдържа също така и кодове за разрешаването на трудни проблеми и за лечение, но трябва да сме запознати с тайните на използването му.

Носенето на амулета на врата е много полезно, много по-ефективно и позволява на ръцете и пръстите да са „свободни от ангажименти“.

Носенето на плочка на гърдите над тимусната жлеза или обеци на ушите, което е направил авторът на семейството си, концентрира сила по-голяма в пъти от тази, излъчвана от пръстена.

Намерен при разкопките около пирамидите в Луксор, Египет, този пръстен е истинско чудо на

микровибрационната физика и няма нищо общо с религиозните култове или разни маггии. Върху него има релефни геометрични фигури, разположени в строго определен геометричен порядък, който създава с вибрациите си специфична бариера, предпазваща всеки, който носи този амулет или е близо до него. С него той става недосегаем. Бариерата задържа и неутрализира всички зли сили, които могат да застрашат човека.

Амулетът излъчва вълни, които влияят на вибрационната атмосфера около конкретната личност. Така се повишава нейната издръжливост към опасностите - независимо дали те са от геофизическо или магическо естество. Такъв човек не може да стане жертва на пътно транспортно произшествие, нападение от физически или астрални същества, нещастни случаи, дори и да иска да се самоубие по някакъв начин.

Амулетът въздейства и върху психиката на този, който го носи и го лишава от подобни мисли, които могат да бъдат пагубни за здравето и живота, повишава интуицията, ясно-видските и телепатични способности, лекува и възстановява нарушените функции на различните органи, възстановява и подкрепя имунната система, но не може да предпазва от болести от органичен характер.

В съвремения свят той предпазва от пагубното влияние на течащите подземни реки и съвремените канализации, излъчването на телевизорите, лаптопите, телефоните, от мрежата на Хартман и Кюри, от тунелите, които са навсякъде из Стара Загора и много други отрицателни влияния, за които ние и не знаем. Подобрява взаимоотношенията между хората.

Излъчването на такава енергия значително подобрява земеделието. Доказано.

Носен на лявата ръка, пръстенът защитава срещу окултни сили, а по време на сън или медитация, засилва психическите комуникации. Поставянето му на лявата ръка обикновено води до подобряване на общото благосъстояние и личната сила.

Носенето му на дясната ръка, ще филтрира и концентрира вибрациите, които придават сила на убеждението и помагат в преговори от всякакъв вид. Изобщо практиката доказва, че най-добри резултати при разрешаването на тежки проблеми се постигат, когато пръстенът се слага дясната ръка.

Когато пръстена се носи на :

Палец – Глава и костна система

Показалец – Дихателна и нервна система и виталност-екшън

Среден – Всички телесни функции и храносмилателна система

Безименен – Пикочно-полова система

Кутре – Сърце и кръвообръщение

Желязко Танев подарява на акад. Атанас Панчев гипсова отливка на Пръстена на Атлантите

Издателска къща „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ представя: РАЗЛИЧНАТА ПОЕЗИЯ: „МАКРИНА“ от ИРИНА ВОЙНОВА

Книги, адресирани към духовно
пробудените читатели
Издателска къща „НОВАТА
ЦИВИЛИЗАЦИЯ“

„Между първите апостоли на богомилството ясно се отделя една млада мома по име Макрина, която на 16 години прие кръщение. Нейното име е записано в рода на ония, чиято ревност в делото има малко последователи. Тя е известна под името Михаил Унгарец и е умряла девственица.“

Из „История на Милостта Божия“ от Епископ Симеон Антипа

През месец април тази година се навършиха 1090 години откакто в обител „Света Параскева“ край Преслав се постави началото на богомилското движение. С този поетичен разказ за Макрина – Епископ Михаил Унгарец, една от най-енигматичните фигури сред богомилските водачи, искаме да напомним на българите, че факелът, запален преди 11 века, не е угаснал и че техният мощен дух и днес витае и бди над България.

„Макрина“ е втората книга от поредицата „Епопея за богомилите“. С първата - „Алхимия на копнежа“, бе маркиран пътя на всички, отворили съзнанието си за вибрациите на Новата епоха на Водолея. При осмисляне на идеите, изложени в книгите от тази поредица трябва да се има предвид следното:

- Първо, че първостепенно значение за всеки читател е да събуди в себе си способността да разграничава истината от полуистината и лъжата, които съпровождат богомилското движение от векове.

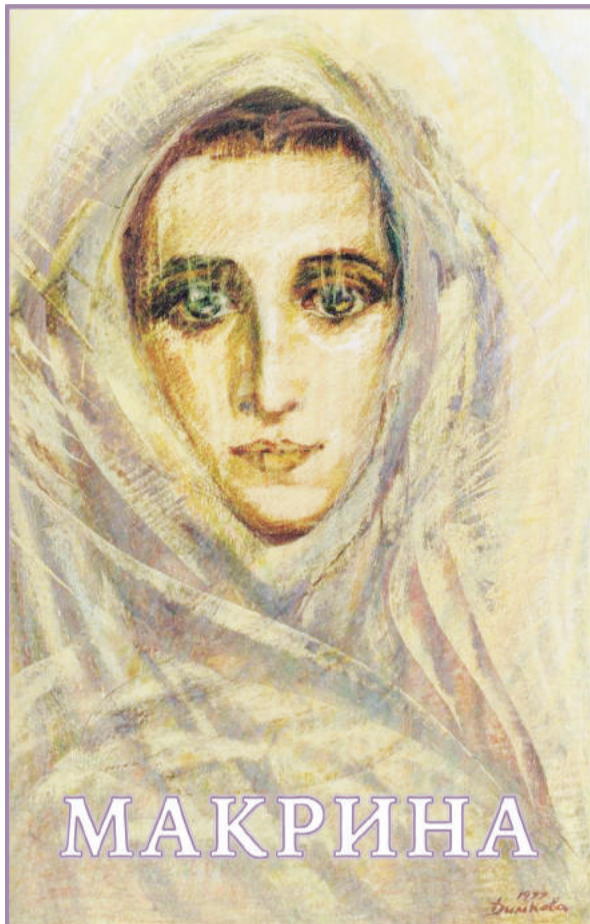
- Второ, че с проникването в езотеричните дълбочини, нараства и екзотеричната отговорност. Затова нека всеки читател внимателно да се вгледа в себе си, помнейки, че разбирането на истината идва като резултат от прилагането на усвоените истини в ежедневието и че съзнанието се разширява благодарение точно на този процес.

- Трето, че разширеното съзнание води до такова ниво на реализация, което предизвиква промяна не само в читателя, но и в заобикалящата среда.

Тези три момента заслужават най-внимателно осмисляне тъй като поетичната форма не налага индивидуална или персонална адаптация на изложеното – всеки сам за себе си трябва да направи това. Моят статус не е по-различен от всички, стремящи се към онова разширение на съзнанието, което извежда всеки към следващата стъпка напред. От значение е единствено вдъхновението, което допринася на търсещите по пътя. Читателите са свободни да размишляват повече или по-малко върху текстовете, но добре е да избягват празните спекулации относно детайлите около персонажите, историческите подробности и условия.

Пътят – Прераждането, Новораждането на Душата и нейното сливане с Духа, тези въпроси обсебват всеки, стигнал определен етап от живота му. Те присъстват във всички книги от поредицата „Епопея за богомилите“, като непрекъснатата нишка от предходните ми книги, а идеята, залегнала в основата им, може да бъде потърсена в следния откъс от „Бхагавад Гита“:

„Въпреки че съм нероден и трансцендентално-то Ми тяло е нетленно и въпреки че съм Господ на всички живи същества, аз се появявам всяка Епоха в първоначалната Си трансцендентална

форма.” Гита, гл.4, текст 6

Живеем във Време на Изява, което изисква да бъде насочено вниманието върху практическото приложение на универсалните истини в ежедневието живот на всички, за които не е безразлично духовното израстване. Поемата „Макрина“ проследява раждането, развитието и дълбокото разкриване на душата, търсейки причините, отговорни за сегашното състояние на човека и евентуалното бъдеще с неговите безкрайни възможности. От нито един читател не се изисква сяпа да вярва в сюжета, героите и историческите сцени, защото те са обобщение на фона на съвременната действителност, а сериозно да претегли и обмисли онези истини, които са извели хиляди хора от тъмнината към Светлината на Знанието и Мъдростта.

Предполагам, че книгата ще провокира три типа хора, а именно:

1.

Тези непредубедени исторически изследователи, готови да я приемат като работна хипотеза, стремежи се да докажат нейната несъстоятелност. Това са откровени агностици, и те докато търсят истината, ще загубят истинското откровение, което книгата носи.

2.

Пробудените духовно. Те ще четат внимателно повествованието и няма сяпа да се доверят на текста, а ще експериментират, внимателно проверявайки неговото въздействие.

3.

Просветлените. Те ще проникнат в смисъла, останал неясен за представителите на първата група и който по-напредналите членове на втората група едва ще съзрат. Вътре в себе си те ще приемат истинността на много от изложените сцени и ще схванат, преживеят и интегрират субективно магията на думите. За това допринася и поетичната форма на повествованието.

Тук ще набележа няколко крайпътни знака, с които да привлека вниманието на читателите към една хилядолетна историческа несправедливост:

1.Чрез богомилите историята повтори оня велик

акт на саможертва на най-светлия Син, слязъл на земята преди две хилядолетия. Тези български синове и дъщери също се принесоха във велика саможертва. Преследвани, клеветени, изтезавани и жестоко умъртвявани, в продължение на четири столетия, те разпространяваха по света Гносиса и така допринесоха за закрепостяване на духа, разбивайки църковните канони. В този батален спектакъл е лесно да се открие, кой е изпълнявал ролята на Иуда. Не е ли църквата със своя догматизъм, мрачен фанатизъм и жестокост? Поставила дългата си костелива ръка над царските корони и властници, тя бе тази, която вменяваше и произнасяше присъдите.

2. Спасението на всеки човек е в негови ръце. Спасението на един народ е дело лично на този народ. То трябва да започне с опита му да разсее облаците, тегнещи над неговите земи - да впрегне дух и воля, за да изчисти кармата си. Как да стане това? Едно е ясно, че каквито и помощи да идват от ЕС, каквито и световни признания и успехи да жънат българите по света, прославяйки името на родината, не е достатъчно. Сенките ще продължат да дърпат назад страната на всички нива: на физическо ниво - бедност и мизерия; на астрално - алчност и разврат: на ментално - nihilизъм, безволие и духовна безпросветност. Нужна е всенародна литургия за мъчениците. Не с кандило, тамян и светена вода, а Богомилска литургия. Само след акт на духовен катарзис, народът ще може да направи крачка към Новата култура на Шестата раса и ще е готов да отвори сърцето си за Христовия принцип на Любовта.

3.Отвреме-навреме Бог изпитва по свой начин човечеството доколко е узряло. Неговият странен начин да показва Любовта Си е като подлага на изпитания любимците си. Ако звучи като утеха, ето го доказателството, че българският народ е между Неговите избраници. Бедствия, робства, войни, политически, икономически и социални кризи... Но винаги по тези земи са се раждали Учители и пророци, понякога разпознавани, друг път – не. Така се е запазил буден българският ум и дух. Българските обичаи и култура са удивлявали и ще удивляват света все повече. Талантите и откривателският дух е шетал и ще шета по целия свят и семейната му ще никнат навсякъде, където намират благодатна почва. Защото тези знания и дарби не се дават да обслужват една страна или определен народ, а за да бъдат на разположение на цялото човечество.

Днес, когато границите се размиват и езикът връща своя предвавилонски характер на универсалност, България съживява Божието си предназначение на важен орган от живото тяло на планетата. Както всеки народ според силите си, и българският дава своя принос Земята да оцелее и просперира. Но преди това, трябва да се излекува за да си върне Любовта и Милостта Божия, с която земите ни бяха благословени чрез богомилите преди единадесет века. Само така ще освободи отново сърцето си за чистата, неподправена Истина.

От автора *** Септември, 2018 г.

Българският народ е факлоносец на Божията Истина

„Тракийски хроники“ – храмът на древното християнство

СТРАНИЦА
ЛИЯНА ФЕРОЛИ

Д-р Стефан Гайд и неговият брат Цветан Гайд представиха преди няколко години в Кърджали издадените от тях „Тракийски хроники“. Тези Свети писания на отците ни, които са като Тората за евреите, ни известяват, че българският народ е Богоизбран и Богопосветен от века до века. И въпреки трудностите и изпитанията, той ще изпълни поверената му от Бога и Светия Завет светла мисия на цивилизатор, носител на държавността на Духа и на Свещения хуманизъм.

Уникалната книга с исторически летописи „Тракийски хроники“ разглежда 4 периода от историята на трако-българския народ, като започва още от първия човек, възникването на тракийския род и стига до борбите на прадедите ни за национално освобождение. Един от най-важните инструменти на траките за национално и духовно усъвършенстване е бил божественият им творчески език – „богарският, езикът, на който говори само Бог“. Те са постигали всичко чрез силата на този свой уникален божествен дар и ресурс. Нашият Свещен Богарски език, езикът на Бога, буквално означава „Божествено сътворяващ“, т.е. той е езикът на сътворението, Инструментът, Оръжието и Творческото начало на нашата действителност, естественият закон на Всемира. И този свещен дар съвсем не е изчезнал, той е в дълбините на нашата памет, в 49-те процента тракийски гени, които носим в себе си, в езика ни, чиято основа е тракийският език – речта на нашето минало, настояще и бъдеще. И ако това се знаеше, повече хора щяха да говорят на този боготворчески език, според братята Гайд.

Това писмо, по-старо от египетското с цели 2 000 години, и днес е запазено върху многобройни артефакти в различни наши крайща, като плочките от Градешница, Караново, Езерово и др. И което, за радост на радеещите за рода си българи, беше разчетено от д-р Стефан Гайд чрез неговия сравнително-лингвистичен метод. В четирите си тома „Тракийското писмо декодирано“ изтъкнатият ни изследовател подробно излага разчетения от него древен тракийски език през пиктографското писмо от Градешница и Караново, през египетските йероглифи и през бохарския език на братята копти в Северен Египет. С тези си книги д-р Стефан Гайд разтърси представите ни за генезиса на предците ни и на свещения ни език. От четвъртия му том пък научихме, че с разкритието на Библията на бесите „Бесика“, и днес съхраняваща се в Националната библиотека в Лондон, се откриват най-старите версии на днешната Библия, от които са правени по-късните гръцки преводи.

Научихме и за Орфеевия Завет на траките с техния бог Дион-Исус. Това е т.н. Кукленска къщичка от с. Врач от 5-то хилядолетие преди новата ера, съхраняваща се заедно с плочките от Градешница и Караново, с печата от Езерово във Врачанския исторически музей. Върху нея се вижда пиктограм, който се чете и фонетично. Означава Орфей на бохарски език – и днес запазен в северно-египетския коптски диалект. Същият пиктограм е и на плочката от Градешница. Чете се също и като „Храм“. Така че четвъртият знак от надписа се чете: „Боже, който си в храма“ или като „Боже, който си в Орфей“. Вторият разчетен пиктографски знак върху „къщичката“ има значение на „ковчег“/„кивот“/, а третият знак се разчита като „завет“, „договор“. Т.е. къщичката е Кивотът на Орфеевия завет, заветът на Бога с нашите прадеди. В един и същ пласт от енеолитна Градешница са открити и кивота, и оброчната плочица, която влиза точно по мярка в него, но е била вкарана преди изпичането на керамичната къщичка и е била гледана, докосвана през нейното тясно отворстие, „вратичката“, без да се изважда. Сега тя е отделно, защото някога кивотът е бил счупен, което си личи от неговата замазана и недекорирана страна. Вероятно, той бил счупен така, както Мойсей счупил плочите на Божия Завет, когато той бил нарушен.

Интересното е, че всички анализирани пиктографски знаци от 5 в. пр. н. е., както и амулетът от Тартария /в днешна Румъния/ имат аналози в йероглифното писмо на Древен Египет, приличат си дори и звуковите, фонетичните, произношения на текстовете, което доказва, че бохарският и българският диалект имат общ произход. А ние сме днешните

Братята Гайд в Кърджали преди няколко години

следовници на тази божествена реч, която е самият Закон и Всемогъщ Законодател, управляващ Миразданието. На пресътворяващата всеки ден творението и човешкото битие Божествена реч, чрез ангелофанията, на която се изявяват многообразните проявления на Твореца. Същата тази вездесъща реч на Христовото тракействане, пронизващо ця-

лото творение и излизащо от устата на Бога-Слово, като двустрия тракийски меч – Ромфея Дистомос. Без който не е станало нищо от това, което е станало. Древните тракийски орфици наричали „оръжието“ на тази Вездесъща реч на Дион-Исус и с епитета Арес/Воюващ Бог/ и с епитета Ерос /Любящ Бог/, но и Херос /Всепобеждаващ/, с което определят неговите характеристики на Огън, пояждащ, на Вселенски Съдия, воюващ от любов към нас срещу тъмните сили в името на Правдата и Спасението на Своето избрано човечество. Но преди всичко е Бог на надеждата, затова е наричан от траките „Нуте“/„Над-е“/, т.е. „Над всичко“. Оттук идва и думата надежда.

И вратата ни в тази сила може да обедини отново народа ни в служба на Бога и в изпълнение мисията си да бъде факлоносец на Божията Истина. А докато има верни българи на Завета с техния Бог, ще я има и България, според „Тракийски хроники“, ни припомнят д-р Стефан Гайд и акад. Цветан Гайд. Стига да се работи неуморно в тази посока, за да се върне народът ни отново към Завета със своя Бог на надеждата, който е бил нарушен в миналото. А така, да се върнем и към нашия просперитет.

Първичната, божествена реч е била древната технология на нашите предци

И връщането ни към тяхната граматика на духа ще ни върне към нашия божествен образ и нашия просперитет

Книгите ни, на мен и на брат ми д-р Стефан Гайд, не просто изследват нашата древност, но твърдят, че историческото ни богатство е приложимо и днес. Защото историята ни е свещена, подчерта акад. Цветан Гайд при гостуването си в Кърджали. Нашите древни предци са вярвали, че произходът им е божествен и че идват тук на земята от една друга реалност, от един друг духовен материк. И започвайки живота си от нулата, търсят мостове, кодове, които да ги свържат отново с тяхната Първородина. Изобразяват ги върху познатите ни артефакти от енеолита и неолита във вид на сакрални знаци, изображения на храм, на кивот, ковчег/съркофаг/... И именно тези символни кодове, идеограмни писмена са били спасени в Ноевия ковчег след Потоп. Именно чрез знанието в тази изобразителна писменост, чрез властта и силата на речта, е било възможно продължаването на живота. Защото тя е била древната технология на нашите предци, защото те са вярвали, че тя идва директно от Твореца. Затова най-древният идеограм за човешко същество представлява едно човече, което сочи с пръст устата си, т.е. носи словото, речта в себе си. Не само вербалната, но и визуалната. После от тези образни, идеограмни писмености произлизат линейните, фонетичните... В идеограмните са изобразени обектите, които древните са наблюдавали около себе си, чрез тях те повтаряли сътворителния акт на Твореца. Но древните жреци са знаели, че зад всеки образ има подълбока мистична същност и нагласа. Днес квантовата физика нарича този първообраз холографско, енергийно-информационно състояние, защото всички мате-

риални обекти имат своя първообраз в една умозрителна вселена. Но тези архаични носители на подълбоките нива ги има и днес, те са в нашите души. Колкото и да са напреднали съвременните технологии, продължи Цветан Гайд, ние по нищо не се различаваме от нашите предци, носим като тях всичките си сакрални съдържания, но те са ги осъзнавали, за разлика от нас. Чрез тях са владеели законите на словото, технологиите на самото първично сътворяване на материалния свят. Впоследствие тази сила е била загубена, поради загубата на връзката, на завета между Бога и човека. Но копнежът по нея продължавал и започнал да се проявява чрез търсене на съхранените кодове вътре, в духовните човешки пространства, към които били загубили пътя. И така започнали да отворят портали към тези първични духовни реалности.

Древните хора, също като рисуващите деца, отбеляза Цветан Гайд, не са се притеснявали, че идеограмните им, образни знаци са архаични, нивистични. Те не са правили художествено претворяване, тогава са и нямали идея за изкуство. Само са пренасяли във времето магическото свойство на информацията, технологичния метод за въздействие във видимия свят, които били ползвани и от хората, и от невидимите същности и сили, управляващи живота ни. И с тази граматика на духа на нашия боготворчески, бохарски език, те са си издействали благоуспяване, победи, успехи, здраве. Нещо, което може да прави и днешният ни език - следовник на Божествения първоезик, ако го използваме както трябва – с почит, отговорност и съзнателна осторожност, допълни

Гайд. И тази духовна граматика може да ни свързва с древната ни парадигма, тази на вечното предновозаветно Християнство, с Първичното Учение на траките. И целият ни живот, както на предците ни, може да стане една тотална структура на съзнанието, проявявана и в материалния свят. Защото ние сме храмът на Бога/Слово. Може да ни донесе и разбиране за нашата свещена история. Защото случилото се в линейното време съществува вечно и паралелно в духовното битие като минало, настояще, бъдеще. В този духовен смисъл нашите праотци не са мъртви. Не случайно, най-известното божество на траките е Конника, Хероса/Хороса/ - **обоженостеното проявление на Светия Праотец**, отбеляза Гайд. А Христос е Херосът на херосите. Самият Логос/Слово, слязал в човека, в материалния, сетивния свят, за да го свърже с духовния, с божествения. Същността на Хероса е Божествената реч в човешкото същество. Затова и най-големият инструмент на познание е вътре в нас. И ние не бихме могли да разпознаем Твореца, ако не беше слязал чрез Словото/Христос в човека. А чрез Неговото разпятие се превърна в мост към загубената в миналото връзка с духовната ни Прародина. Но не какъвто и да е мост, а мост към изгубеното Слово, създаващо и поддържащо световите. И нямаше как да се усвои божественото начало в нас, ако Бог не беше станал Богочовек. Тази велика тайна след траките се приема много лесно в християнството, защото именно те завещават тази духовна парадигма, за която говори и Камеята /плочката с разпнатия Орфей/, съхранявана в Берлинския музей.

Илия Бешков: **Имам видение за народ с празник в душата, поминък в ръцете и смирение в сърцето**

„В началото бе Словото... и Словото е божествено, а изображението не е!“ - казал Илия Бешков, когато хвалели рисунките му.

Намирал карикатурите си за недостойни, а за Словото смятал себе си за недостоеен. Според него бил еднакво нереализиран и като художник, и като писател. Но всички били заплениени и от рисунките, и от думите, а най-вече от самия него.

Рисувал, пеел, свирел, импровизирал, умееел с обикновени думи да превръща световния философски диспут в ясна и проста притча, а сред постоянно съпровождащата го тълпа студенти, мнозина го оприличавали на Христос сред учениците Му.

«Добре, че не е станал писател, защото всички щяхме да станем излишни», казва за него Емилиан Станев, а гражданиът на света Коста Тодоров му изпраща документи с покана за Америка. Коста Тодоров, заедно със Стамболийски и бащата на Илия Бешков, е сред основателите на Земеделския съюз. Той е Кавалер на Почетния легион, но връща орден на самия Клемансо - „Тигъра“, в знак на протест срещу репарациите, наложени на България след войната.

След време той настоятелно ще кани Илия в Америка: само в тази страна, с качествата, които има, Илия Бешков можел да се реализира напълно: комикси, журналистика, рисуване, дори с уан-мен-шоу да се захване, би постигнал чудеса! „Ти можеш всичко“, убеждава го Коста, но Илия отказва, „не от патриотизъм, а от чист егоизъм“ - извън България не би могъл!

Илия Бешков е роден през 1901 г. в Долни Дъбник в къщата на дядо си Бешко. Домът е богат на имоти и на хора. Живеят патриархално, баща му е модерен стопанин, въвел първите земеделски машини. От рода на майка си наследява музикалността и артистизма. Илия е последното, пето дете в семейството и е насъбрал толкова дарби, че взима по два класа наведнъж. След време, когато стане баща, ще се притеснява за дъщеря си, изключителната пианистка Павлина Бешкова: «Толкова талант на едно място, не е на добро!».

Малкият Илия пасе говедата с другите пастирчета, учи се на срам от воловете - «От вола се засрами», карал се дядо му, на доброта - от кучето Миланчо, на труд - от ратаите. Баща му е отстъпил на ратаите и «възпитателния» бой на децата. Веднъж се загубва в мъглата, започва да свири със самоделно направена свирка, за да го намерят, и открива музиката: «Който не просвири на село, става или високомерен чорбаджия, или зъл чирак, или несръчен занаятчия». Това свое детство Бешков ще опише в няколко кратки есета - най-чистите и трогателни изречения в българската литература изобщо.

На село се сблъсква и със страшната сила на думите: сестра му, изоставена преди годежа си булка, излизала нощем да разтриса стобора и да сипе гневни заклинания към неверния жених. Малкият Илия мислел, че това е игра, но след време сестра му казала: «Той умре, тоя човек». Бешков потресен ще напише: «Почти цялото слово на българина е клетвено, убийствено, загробващо човека. Кълнем всичко, даже гробовете. Народът чумосва и прокобва, с думи кълне близки и далечни, градоносния облак, водите, които отвличат имоти, слънцето, което жари, кълне даже моминската хубост, когато е пагубна».

В Плевенската гимназия отново е първенец: «Учех от селски срам». Бешков, подобно на близкия си приятел Иван Хаджийски, ще разсъждава върху българския бит и душевност, само че като художник: «Копнеят селяните да си изяснят света. Тая божествена душа, затворена в това онемяло тяло, търси своята яснота, блъска се в тезгяха, в плетищата, разнася чайници с греяна ракия, намира в надебелелите езици и отмаляла застива в тъжното и безпомощно лице».

Избира да следва в Художествената академия, един изненадващ избор, защото талантът му за рисуване не бил най-силно проявен.

В Художествената Академия попада в класа на Никола Маринов: «Събрахме се от всички краища на България. След 18-та България бе победена, обидена и ограбена. С угнетени души и наскърбени сърца влязохме в Академията с неясното съзнание за някакво спасение...» и скоро разбира какво е спасението: «Само в Изкуството нещата живеят и никога не умират».

Дели квартира с Иван Милев - вече напълно осъ-

Автопортрет

знат и завършен „сецесионов“ художник. Бешков плаче умилен и трогнат от рисунките му, Иван се радва на таланта му, и двамата изповядват, че „изкуството е нова реалност, то започва оттам, откъдето свършва животът“.

Професор Никола Маринов на раздяла със студентите трябва да посочи кой е първенецът на класа, говори се, че всички очаквали да е Илия Бешков, но професорът посочил друг Илия - Илия Петров. В резултат Бешков захвърлил четките, за да започне да рисува само карикатури.

Карикатурите му все повече се търсят, отначинаещ, вече е смятан за най-яркия млад художник, безкомпромисен в критиките към властта. З

1925 година е една от най-страшните в живота му. В навечерието на атентата в църквата, случайно среща на Лъвов мост един неприятен съселанин. На въпроса каква е хавата, Илия бърза да се отърве от него: «Тя каква е, ама каква има да става!». След взрива в Св. Неделя, тези думи се оказват достатъчни, за да го приберат в Плевенския затвор и да попадне в списъка за разстрел при опит за бягство. Обвинението е, че е знаел за атентата, но нищо не е направил, а истинската причина са всъщност карикатурите му.

Илия лежи пребит на цимента, в подземие пълно с мъже, които избягват да се гледат, защото не могат да си помогнат един на друг. За времето на „гробарите“ Бешков ще напише: «Родината от болка не разпознаваше децата си. Главата ѝ се люшкаташе насам, натам като на безпамятна родилка».

Съдбата този път е милостива към него: офицер Иван Шапкарев, съпругът на Багряна, вижда познатото име на Илия и го задрасква от „смъртниците“, а брат му Иван чрез лекарката Диамандиева се домогва до помилване от градския прокурор.

Колко полезен може да се окаже един развод!? В деня на атентата Иван Шапкарев е трябвало да бъде в почетния караул офицери вътре в църквата, но закъснял заради развода с Багряна, той се спасява, а по-късно спасява и Илия Бешков. Илия се възстановява само физически. Страховата невроза ще се прояви в постоянен студ, от който непрестанно започва да страда. В обществото ще присъства като стар човек, едва тридесетгодишен ще говори за себе си като за „Дядо ви Илия“. Силуетът му е разпознаваем навсякъде - вечното кожухче, бастун, баско художническо таке.

След преврата от 19 май, само за две години, Царя чрез временни правителства изтласква военните от власт и ги заменя със свои хора. Бешков наводнява печата с карикатури с характерния, царствен нос. Много скоро от най-обещаващия, той се превръща в най-добрия, често даже и в гениалния. Бохемски-

ят живот е част от работохолизма му - карикатури, илюстрации, статии, книги, неуморим е, вярва, че „Голямата радост от изкуството е зачената от голямо страдание“. А за своето изкуство е категоричен:

«Да любиш и да правиш карикатура можеш само отблизо, от разстояние не става»...

***

1938-ма е годината на първата му изложба, на първата и единствената приживе. В резултат печели едногодишна стипендия за специализация в Париж. По свидетелства на културното аташе Делчев Бешков е единственият художник, дошъл в Париж, който не го е молил за връзка с някой Салон, изложител или колекционер. Френските критици и ценители ще го открият посмъртно, благодарение на Богомил Райнов. В Париж Илия „прописва“.

Заради началото на войната бързо се връща при своите. Той е мобилизиран в София, а семейството е евакуирано. Не спира да пише и рисува - на коляно, набързо, докато не е закрит поредният вестник. Неговите рисунки и интервюта, някак носят упование в разума и смисъла, в иначе напълно полуделия свят. По време на бомбардировките, къщата е полуразрушена, съседите добросъвестно събират разпилени те му скици и картини.

В дневника му намираме: «На фронта всред най-големите ужаси един селянин-войник казва на другаря си: Не знам какво става, но като гледам Ганчо, косите ми настръхват! Следователно той като гледа другия как преживява събитието и той го преживява. Ето, с прости думи е разкрит целия смисъл на изкуството. В този смисъл изкуството е религия - от «религаре» - свързам...»

След Девети се очаква животът да се нормализира. Дали!?

Илия Бешков става професор в Академията, завежда катедра „Графика“. Уж почетен, уважаван, но на практика изолиран от преважните партийни събрания, на които се решава съдбата на учители и студенти. Опитва се да примири същността си и да доказва че е „прогресивен“, но абсолютно не може да разбере защо е необходимо да се отнема собствеността: «Човек трябва да има, за да дава: било пари, било ум, било сърце! Той затова се е родил: като дървото да взима от земята и да дава на хората и птиците».

Студентите от всички специалности се тълпят на лекциите му, той се забавлява да твърди противоположни неща - започвайте от краката, ако не се усеща тежестта, става лековато, или: винаги започвайте от главата, тя ще осмисли и одухотвори цялата останала част. За него е важен процесът в изграждането на хора на изкуството, а не производството на пропагандатори по калъп.

Обръчът се затяга, страхът за близките се превръща в параноя от доносници, които се оказват много в набъбналото му досие. Донасят предимно за голямата му религиозност. А той мечтае за «место злачно и прохладно, където няма ни болка, ни печал, ни въздихание». Исква да си върне «видението за един народ с празник в душата, поминък в ръцете и смирение в сърцето», където «Няма юродиви и мистични праведници. Тоя народ е жизнелюбив, под свое небе, на земята си, край гробовете на своите отци! Децата държат майките си, всички се държат един за друг, за да не се загубят в пустинята на битието, защото разгубването е голямо нещастие.»

1958-а е последната му Нова година, след двайсет дена умира в санаториума във Владая. Пише за последно: «Животът и смъртта вече не съществуват за мене. Те са нещо смешно...». «Ако трябва да мисля и се надявам за някаква утеха или радост, те би трябвало да се намират някъде съвсем в крайчеца на присмеха и шегата».

Със съкращения от ГЛАСОВЕ

 <p>www.kvantov-prehod.org</p> <p>Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев</p>	<p>Основател: акад. Атанас Панчев</p>		<p>Издателска къща „Нова цивилизация“ ЕООД, София</p>
	<p>Главен редактор Петър Петров</p> <p>Редакционен колектив: Желяз Христов Ляна Фероли</p> <p>Автор на главата на вестника: Галина Фероли</p>	<p>Адрес на редакцията: 1172 София жк „Дианабад“ ул. „Никола Габровски“ №1 Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62</p> <p>Тел.: 0893/ 83 84 97; 0887/08 19 59</p> <p>e-mail: kvantov_prehod@dir.bg ISSN 1312-7063</p>	<p>Първа Инвестиционна Банка АД, гр. София IBAN: BG13FINV91501016554266 BIC KOD: FINVBG5F</p> <p>Отдел Разпространение и абонамент: 0888 69 33 59 Атанас Ралчев Панчев (за пощенски услуги)</p>

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

България е много специална страна не само защото на нейната територия има невероятни природни красоти, но и защото разполага с места, които се отличават с необикновена енергия.

Поколения вярват, че някои от тези невероятни кътчета имат силата да изцеряват различни душевни и физически болки, да сбъдват съкровени желания.

Поне така се говори от години за тях.

Едно от кътчетата се намира в село **Златолист**, община Сандански.

Там са преминали последните години от живота на известната ясновидка и лечителка Преподобна Стойна. Пророчицата е била силно уважавана от Ванга. Двете са имали респект една към друга, а Петричката врачка неведнъж е споменавала специалните умения на своята предшественица.

Преподобна Стойна е обитавала село Златолист цели 30 години, като през това време е помогнала на много хора. И днес мнозина вярват, че в храма Свети Георги, където е живяла лечителката, се сбъдват желания и се лекуват заболявания. Храмът е построен в 1857 година и е дълбоко вкопан в земята.

В средата му, под купола, се намира мраморна плоча с двуглав орел - емблема на Цариградската патриаршия.

Има поверие, че когато се стъпи върху нея,

Красиви места в България, за които се вярва, че сбъдват желания

Поколения вярват, че някои от тези невероятни кътчета имат силата да изцеряват различни душевни и физически болки

плочата има здравословно излъчване. През 90-те години на ХХ век храмът е реставриран, а около него е оформен манастирски комплекс, както и красива градина, която през топлите месеци е като райска.

Демир баба теке - намира се край село Свещари, община Исперих и попада в историко-археологическия резерват Сборяново. Мястото непрекъснато се посещава от хора с различна религиозна принадлежност, сред които и много чужденци. Според преданията Демир баба теке лекува и изпълнява желания. Водата в аязмото на територията му пък се слави като благодатна за дамите, които искат да забременеят. Смята се, че в тюрбето се намира гробът на алевийския светец от 16 век Демир баба. Предполага се, че тюрбето е построено в средата на 16 век, вероятно върху тракийско светилище от 4 век пр.н.е.

Езерото в пещерата Леденика

В пещерата се намира Езерото на желанията, което е малко по размер, но с голяма слава. Хората вярват, че когато някой иска нещо много силно, трябва непременно да посети това езеро, защото водата му е възшебна. Вярва се, че благодарение на силата си осъществява най-горещите ни молби и ни избавя от тежки болести.

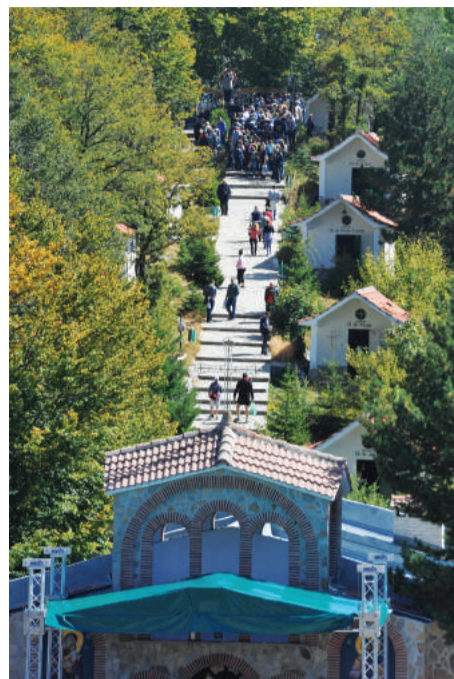
Обрадовски манастир «Св. Мина» е построен на брега на Владайската река. Според легендите Обрадовският манастир «Св. Мина» е основан през късно-римската епоха, а през XI век на това място е имало голям манастирски комплекс с 40 параклиса, множество манастирски сгради и духовно училище. Хората, които се молят пред иконата на Свети Мина вярват, че тя има могъща неизчерпаема енергия и лечебна сила.

Вярва се, че Свети Мина чува молитвите на жените за рожба, помага на семействата да постигнат щастие и благополучие, изцелява болните, помага на н у ж д а е щите се и сбъдва съкровени желания.

Кръстова гора

М е с т а

н о с т а е известна с намиращото се там християнско светилище, което е християнски поклоннически център с международна известност. Особено популярно е мястото при празнуване на християнския празник Кръстовден. Легендата разказва, че на това място се издигал голям манастир, в който се пазела частица от Кръста Господен. Всяка година в навечерието на Кръстовден на 14 септември - хиляди вярващи се стичат тук, за да се помолят за здраве, благополучие и изцеление на близките си.

Абонаментна кампания 2019 година

Уважаеми читатели,

При **ДОБИ ПРЕС ЕООД** ще намерите в "Квантов преход", като ДОБИ ПРЕС ЕООД ще го достави до Вашата пощенска кутия. Моля не забравяйте – абонирането за период от една година ще Ви спести средства.

Как да се абонирате?

Град	телефон	e-mail
Цялата страна и София	02 963 30 81, 963 30 82, 963 30 93	abonament@dobipress.bg dobi@dobipress.bg
Варна	052 501 378, 0879 101 229, 0879 101 246	dobi_varna@dobipress.bg
Бургас	0879 101 236	
Добрич	0879 837 466, 058 600 147	
Велико Търново	0879 603 839, 0879 101 241	dobi_vtarnovo@dobipress.bg
Русе	0879 101 261, 0886 934 830	dobi_ruse@dobipress.bg
Ловеч	0879 603 840	dobi_lovech@dobipress.bg
Благоевград	0879 101 257, 0897 690 376	
Плевен	0879 603 845	
Шумен	0879 101 231	

застраховки
осигуряване
финансови
консултации

**ВАШАТА СИГУРНОСТ
Е НАШЕ ЗАДЪЛЖЕНИЕ!**

www.vdi-broker.com

- имуществени застраховки
- застраховки „Живот“
- застраховки финансови рискове
- лични застраховки
- селскостопански застраховки
- автомобилни застраховки
- застраховки на отговорности
- финансови консултации

НОВО ОТ ОМНИТЕХ ЕООД

МОБИЛНИ, СПЕЦИАЛИЗИРАНИ УСЛУГИ:

ВАДЕНЕ/ЕКСТРАКЦИЯ НА:

- ПОДГРЕВНИ СВЕЩИ

- ЗАПАЛИТЕЛНИ СВЕЩИ

-ДЮЗИ

- ШПИЛКИ И БОЛТОВЕ

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ РЕЗБИ НА:

- СВЕЩИ

- ОБТЕГАТЕЛНИ РОЛКИ

- СИЛОВО ЗАКРЕПВАНЕ

- КАРТЕР

ЕКСПЕРТНИ КОНСУЛТАЦИИ

GSM: 0876 577 576

e-mail: omniteh@gmail.com

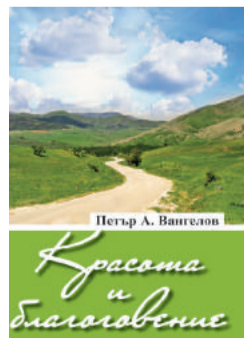
АВТОМИВКА

0886/44-33-44

0899/655-77-55

ИК „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ • НОВИ КНИГИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници "Хеликон", "Сиела", "Колхида", "Бард", "Белканто", "Нанси", "Паола", "Букспойнт", "Български книжици", "Нова епоха", "Елрид", "Книжарницата" и "Малкият принц", както и от книжните борси "Болид" и "Искър". Книгите можете да поръчате и в нашия интернет магазин: www.kvantov-prehod.org и да бъдат доставени с куриер на посочен от вас адрес.